
Cây Tre Trăm Đốt

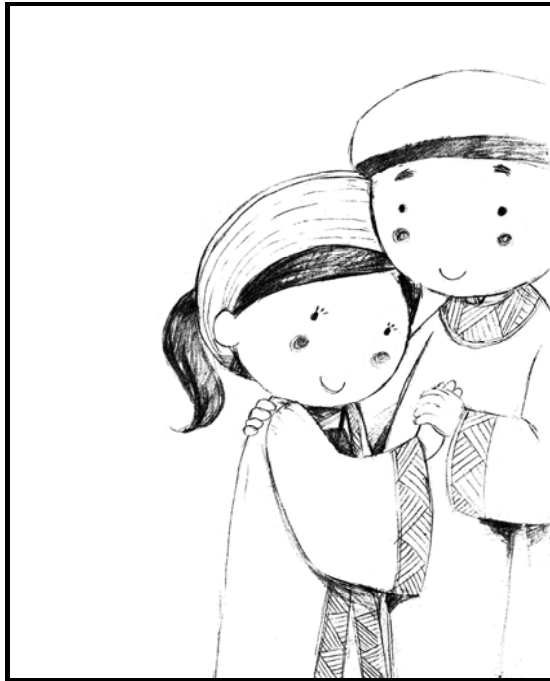


Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051



Lời: Phạm Ngọc Bích ♦ Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org



Thế là nó lấy được cô gái con ông chủ, và từ đó, không ai dám trêu nó nữa.

Vì chuyện này mà sau có câu ví rằng:

*Chê ta rồi lại lấy ta,
Tuy là đĩa ở nhưng mà có công.*



Xưa có một phú ông có cô con gái rất đẹp. Trong nhà thuê một thằng ở để giúp việc. Ông chủ muốn lợi dụng nó, mới bảo nó rằng:

— *Mày chịu khó làm cho tao, rồi tao gả con gái cho.*

Thằng ở mừng lắm và ra sức làm việc cho chủ không quản nắng sương, không nài mệt nhọc sớm khuya gì cả.



Nó đã ở được ba năm. Bây giờ ông chủ thấy nếu đem con gái gả cho thằng ở thì mất mặt. Nghĩ thế, ông bèn đem con gái mình gả cho một gia đình giàu có trong làng.

Sáng hôm đưa dâu, ông chủ gọi thằng ở ra lừa nó, bảo rằng:

— *Nếu mày lên rừng tìm được cây tre trăm đốt về làm đũa ăn cưới, thì tao cho mày lấy con gái tao ngay.*

Thằng ở thật thà, lập tức vác dao lên rừng.



Hai ông van lạy nó để nó thả ra cho: ông thông gia thì xin về nhà ngay, còn ông chủ thì xin gả con gái cho nó.

Lúc bấy giờ nó mới đọc:

— *Khắc xuất, khắc xuất!*

Tức thì hai ông rời khỏi cây tre, và cây tre cũng rời ra trăm đoạn.



Về tới nhà, thấy hai họ đang ăn uống tung bừng, nó mới biết là bị lừa. Không nói gì cả, nó cứ lẳng lặng đem trăm đoạn tre xếp dằng dằng dưới đất. Rồi nó lằm bằm đọc câu thần chú:

— *Khắc nhập, khắc nhập!*

Tự nhiên một trăm đoạn tre kia chắp liền lại thành một cây tre trăm đốt dài lắm. Ông chủ và ông thông gia thấy chuyện lạ lùng, chạy lại để xem. Nó liền đọc lại câu thần chú. Thế là hai ông cũng dính liền ngay vào cây tre.



Nhưng suốt buổi, kiếm hết khu rừng, chẳng thấy có cây tre nào đủ trăm đốt. Nó buồn, nó ngồi khóc hu hu. Bỗng thấy một ông lão đầu tóc bạc phơ đến hỏi rằng:

— *Tại sao con khóc?*

Nó thưa đầu đuôi câu chuyện. Ông lão nghe rồi bảo rằng:

— *Con đi chặt tre đếm đủ trăm đốt, rồi đem lại đây.*



Nó làm y theo như lời, kiếm đủ một trăm đốt tre.

Ông lão dạy nó câu thần chú:

— *Khắc nhập, khắc nhập!*

Nó vừa đọc xong thì các đoạn tre tự nhiên liền lại với nhau mà thành một cây tre đủ trăm đốt.



Nó mừng quýnh, ghé vai định vác về. Nhưng cây tre dài quá, nhắc lên vướng, không đi được. Nó lại ngồi khóc hu hu. Ông lão lại đến hỏi chuyện. Nó nói tre dài quá không sao vác được về nhà. Ông lão lại dạy nó đọc:

— *Khắc xuất, khắc xuất!*

Nó vừa đọc xong thì cây tre lại tức khắc rời ra từng đoạn. Nó liền bó cả lại và gánh về nhà.